

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 263, първа, втора и пета алинея във връзка с член 256, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че Съдът на ЕС е компетентен да разгледа жалба, подадена срещу актове за започване на административна процедура, разследване и необвързващо предложение, изпадени от компетентния национален орган (като тези, конкретизирани в § 1 от настоящото определение), в рамките на производство, предвидено в членове 22 и 23 от Директива 2013/36/ЕС⁽¹⁾, на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., член 1, параграф 5, член 4, параграф 1, буква в) и член 15 от Регламент (ЕС) № 1024/2013⁽²⁾ на Съвета от 15 октомври 2013 г., членове 85, 86 и 87 от Регламент (ЕС) № 468/2014⁽³⁾ на Европейската централна банка от 16 април 2014 г., както и членове 19, 22 и 25 от италианския Testo unico bancario (Банков кодекс), или посочените разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че компетентен в такъв случай е националният съд?
- 2) По-специално, може ли да се приеме, че Съдът на ЕС е компетентен да се произнесе, когато срещу такива актове е предявен не общ иск за отмяна, а иск за обявяване на нищожност поради твърдяно нарушаване или заобикаляне на силата на пресъдено нещо на решение № 882/2016 от 3 март 2016 г. на Consiglio di Stato, постановено в производство за изпълнение на съдебно решение по смисъла на член 112 и сл. от италианския Codice del processo amministrativo (Административнопроцесуален кодекс), тоест в един специфичен институт на националното административно правораздаване, а именно решението, което предполага тълкуване и определяне, съгласно разпоредбите на националното право, на обективните предели на силата на пресъдено нещо на такова решение?

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определенията на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 8 май 2017 г. — Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA/Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA и др.

(Дело C-242/17)

(2017/C 283/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Ответници: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-конкретно член 18, параграф 7 от Директива 2009/28/ЕО⁽¹⁾ във връзка с Решение за изпълнение (ЕС) 2011/438⁽²⁾ от 19 юли 2011 година на Европейската комисия национална правна уредба като тази в Постановление на Министерски съвет от 23 януари 2012 г. и по-конкретно в членове 8 и 12, с която се налагат специални различни и по-големи задължения от тези, приети с присъединяването към доброволна схема, предмет на решение на Европейската комисия, прието на основание на посочения по-горе член 18, параграф 4?

- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос, трябва ли икономическите оператори, които участват във веригата за снабдяване с продукта, дори и когато това са оператори, изпълняващи функцията на обикновен trader или на обикновено посредничество, без никакъв реален контакт с продукта, да се считат задължени да спазват посочената по-горе в буква а) европейска правна уредба?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16 и поправка в ОВ L 216, 2014 г., стр. 5).

⁽²⁾ Решение за изпълнение 2011/438/ЕС на Комисията от 19 юли 2011 година относно признаването на схемата „International Sustainability and Carbon Certification“ за доказване на спазването на критериите за устойчивост в съответствие с директиви 2009/28/ЕО и 2009/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 190, 2011 г., стр. 79).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 15 май 2017 г. —
Bernhard Schloesser, Petra Noll/Société Air France SA**

(Дело C-255/17)

(2017/C 283/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: Bernhard Schloesser, Petra Noll

Ответник: Société Air France SA

Преюдициален въпрос

Компетентен ли е съдът по мястото на крайния пункт на пристигане да разгледа подаден на основание на Регламент № 261/2004 ⁽¹⁾ иск за обезщетение срещу въздушния превозвач, когато въз основа на сключен с опериращия въздушен превозвач договор полетът се състои от две отсечки, предвижда прекачване на пътниците и при първата отсечка има голямо закъснение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 15 май 2017 г. — Е.В./
Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA**

(Дело C-258/17)

(2017/C 283/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Е.В.

Ответник: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA